

skrive den efter et bestemt Skattebeløb, hvad man i enkelte Købstadkommuner har gjort. Hvis man bestemmer, at kun de, der svarer f. Eks. 100 Kr. i Skat og derover, skal svare Tillægsskat, vil man, forudsat at de Tillæg og Fradrag, der er Adgang til, ogsaa er benyttede, virkelig ramme i Forhold til Skatteevnen, medens man, naar man udskriver Tillægsskatten efter det rene Indtægtsbeløb alene, ikke faar taget noget Hensyn til de Momenter, som man ved Ligning efter Skattelovens § 7 ikke alene har Ret, men ogsaa Pligt til at tage i Betragtning.

Jeg henstiller dette til Overvejelse. Jeg vil nødig misforstaas, som om jeg var ængstelig for, at de, der har de store Indkomster, kommer til at give for meget. Det er ikke min Mening at tale deres Sag, men jeg vil gerne, at Kommunalbestyrelserne skal have fornøden Frihed til at paalægge disse Tillægsskatter saa retfærdigt som muligt, saa at der ikke med Grund skal kunne klages over, at mange velstillede gaar fri, fordi man har saa høje Grænser, medens nogle, der sidder haardt i det, men har den store Indtægt, fordi det, havde jeg nær sagt, er nødvendigt for dem at have den, og de er dygtige nok til at skaffe sig den, skal behandles haardere. Dette Punkt vil jeg derfor henstille til nøjere Overvejelse i et Udvalg.

Naar det dernæst foreslaas, at for Ejendomsskylden skal de Regler med Hensyn til Tillægsskattens Paaligning, som blev fulgt i Fjor, ikke mere følges, men at Ejendomsvurderingsbeløb under 8,000 Kr. skal fritages, har jeg i og for sig ingen Indvending at gøre derimod. Den højtærede Minister har vist Ret i, at der med Grund er klaget over de Vanskeligheder, som de i Fjor vedtagne Bestemmelser volder Kommunalbestyrelserne, især paa Landet. At den nye Regel vil være langt lettere at praktisere erkender jeg som mangeaarig Sogneraadformand. Der var dog maaske Grund til at indføre en Undtagelse, nemlig den, at hvis den paagældende Ejendomsbesidder er ansat til personlig Tillægsskat, skal han ikke slippe for at betale efter sin Ejendomsskyld, selv om Ejendommen er vurderet under de 8,000 Kr. Det vil ikke volde nogen Vanskelighed, for da han skal svare personlig Tillægsskat, skal man alligevel have ham opført paa Tillægsslisten, paa Ligningen for dem, der er over Grænsen for Tillægsskatten, og man kunde med nogen Ret hævde, at fordi han bor i en Ejendom, der er lavt vurderet, skal han dog ikke

slippe for at betale af denne Ejendom, thi den Grund, der ellers taler for at fritage de smaa Ejendomme — nemlig at man skal skrive en Mængde Navne, Matrikelnummere o. s. v. for at faa nogle faa Ører —, foreligger ikke i dette Tilfælde, hvor man alligevel skal opføre den paagældende Mand paa Listen. Det er ikke noget stort Spørgsmaal, der her er Tale om, men jeg har ment at maatte gøre opmærksom paa det. I samme Forbindelse er der maaske ogsaa Grund til at tænke paa forskellige smaa Hartkornsbeløb, som man skal opføre. Hvor en Ejendom er saa lille, at Hartkornet er nede paa $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Album, ja, selv om det er lidt højere oppe, maaske helt oppe ved en Skæppe Hartkorn, vil dog det Beløb, der paa en saadan Ejendom bliver at udrede efter Hartkorn, blive saa lidt, at naar jeg tænker paa, at der af den Grund skal affattes Lister, hvor man skal opføre de paagældende Skatteyderes Navne, hvor meget Hartkorn de har o. s. v., synes jeg, der er Grund til ogsaa at spørge, om ikke disse smaa skulde fritages — ogsaa her dog kun, for saa vidt de ikke skal svare personlig Tillægsskat.

Inden jeg slutter, vil jeg henstille, at man ogsaa i Udvalget tager det Spørgsmaal op for næste Aar at fordele en halv Million efter de Regler, som det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) har udarbejdet, og som i Fjor blev anvendt. De Grunde, der i Fjor talte derfor, taler i lige saa høj Grad derfor i Aar. Ligesom man i Fjor erkendte, at der var Anledning til at hjælpe de smaaatstillede Kommuner, fordi deres Udgifter som Følge af Krigen paa en Mængde Omraader var betydelig større end tidligere, maa man erkende, at der er Ud-sigt til, at Kommunernes Udgifter ogsaa i Aar paa mange Omraader vil blive betydelig større, bortset fra Dyrtidsforanstaltningerne, og derfor synes jeg, der er Grund til ogsaa i Aar at sige, at et Beløb skal fordeles mellem Kommunerne i Forhold til Kommunernes Bæreevne, som det ærede Medlem fra Lemvig udtrykker det. Jeg henstiller altsaa, at ogsaa dette Spørgsmaal bliver taget op til Overvejelse af det Udvalg, som jeg senere vil foreslaa at man nedsætter angaaende dette Lovforslag.

Jeg skal i øvrigt anbefale, at man bestræber sig for at fremme Lovforslaget saa meget som muligt, for at det kan blive gennemført inden Juleferien.

Hauge: Ogsaa jeg skal søge at indskrænke mine Udtalelser om det fore-